

ת"פ 67527/03/18 - מדינת ישראל, המאשימה נגד רואי בוירסקי, הנאשם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 67527-03-18 מדינת ישראל נ' בוירסקי

בפני כבוד השופט עמי קובו
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
רואי בוירסקי - הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד עינת בניטה

ב"כ הנאשם: עו"ד שילה דורפמן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת **ייבוא סם מסוכן**, לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, **ביום 11.3.18 הנאשם טס מישראל לצרפת. ביום 14.3.18 בשעה 17:30 שב הנאשם לישראל דרך נמל התעופה בן גוריון והביא עמו במזוודה, בבטנה נסתרת, 9 אריזות של סם מסוכן מסוג MDMA במשקל של 7.261 ק"ג נטו וכן סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 1.017 ק"ג נטו.**
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, שלפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן. בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעניין העונש.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם בן 41, נמצא בזוגיות ואב לשני פעוטות. טרם מעצרו עבד כעצמאי בתחום עבודות בטון. הוא נשר ממערכת החינוך לאחר 11 שנות לימוד על רקע הישגים נמוכים וחוסר מוטיבציה. בגיל 16 החל בשימוש בסמים מסוג קנאביס, ולאורך השנים צרך סמים בתדירות משתנה. כן מסר הנאשם כי נהג לצרוך סמים מסוג LSD וקוקאין פעם בחודש במהלך בילויים חברתיים. הוא לא גויס לצה"ל על רקע מעורבותו בעבירת סמים באותה התקופה. במהלך השנים עבד באופן קבוע בעבודות שונות, אולם התקשה לשמור על יציבות כלכלית וצבר חובות לגורמים ממסדיים שונים. הנאשם תיאר קשרים תקינים עם משפחת מוצאו ומעורבותם בחייו. הנאשם תיאר משברים שחווה לאורך

חיו ובכללם התאבדות שניים מחבריו כשהיה בשנות ה-20 לחייו והדרדרות במצבם הכלכלי של הוריו, משברים אשר השפיעו על מצבו הרגשי ובחירתו לצרוך סמים.

לנאשם עבר פלילי הכולל ארבע הרשעות קודמות בעבירות החזקת סמים לצריכה עצמית בין השנים 2007-2014.

במסגרת הליך המעצר, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מגלה קשיים בהתנהגותו לאורך השנים, בהקשר של שימוש בסמים וצבירת חובות כלכליים. בנוסף התרשמו מקיומה של הערכה עצמית נמוכה ותסכול סביב תפיסתו את יכולותיו בפער להישגיו בפועל. הנאשם צמצם אז את משמעות השימוש בסמים והשלכותיו על חיו כמו גם התנהלותו וקשריו השוליים, כשהתרשמות הייתה שברקע לעבירה קיים מיקוד בהשגת מענים מהירים לצרכיו. שירות המבחן העריך קיומו של סיכון להישנות ביצוע עבירות, אף שהמעצר היווה גורם מרתיע עבורו. במסגרת צו פיקוח המעצר, הנאשם ביטא נכונות לעריכת שינוי ולהשתלבות בטיפול, ובחודש אוגוסט 18' השתלב בטיפול בקהילה הטיפולית "אילנות".

ביחסו לעבירה, הנאשם הודה ונטל אחריות. הסביר את ביצוע העבירה על רקע לחצים כלכליים שהשפיעו על הקשר הזוגי ועל מצבו הרגשי ודימויו העצמי. כיום מבין שבאותה עת טשטש את השלכות מעשיו ועתה מכיר בקשר שבין צריכת הסמים להידרדרות בתפקודו, ולקשרים השוליים שאותם ניהל. הוא מסר כי ניתק את קשריו השוליים מתוך רצון לערוך שינוי באורח חיו.

גורמי הטיפול בקהילה הטיפולית דיווחו שהנאשם נקלט בטיפול ביום 23.8.18, תחילה התקשה להשתלב וניכר בלבול וחרדה מתהליך הטיפול. בחלוף הזמן, הנאשם הבין את משמעות הכלים הטיפולים ועשה בהם שימוש. הנאשם מביע מוטיבציה להיעזר בטיפול ולערוך שינוי, לא עלו בעיות משמעותיות במישור התפקודי. בשיחות עמו משתף בקורות חיו ובקשרים המשפחתיים, כמו גם בקשייו הרגשיים ובנסיבות ביצוע העבירה.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כמי שלאורך חיו גילה קושי בהתנהלות אדפטיבית ותקינה במסגרות חיו, צרך סמים לאורך שנים ארוכות נוכח קשיים בהתמודדות עם קשיים ולחצים, כשבאופן הדרגתי חלה התרופפות בהצבת גבולות פנימיים, תוך שהעמיק את קשריו השוליים ופעל לפי דפוסי חשיבה והתנהגות תועלתניים ושוליים. כגורמי סיכון להישנות ביצוע עבירות מנה שירות המבחן את עברו הפלילי בתחום הסמים והעובדה שהסנקציות שהוטלו עליו לא הרתיעו אותו, חוסר היציבות שגילה הנאשם לאורך חיו, התמכרותו לסמים כדרך התמודדות עם מצבי לחץ, קשייו בהצבת גבולות פנימיים ובהפעלת שיקול דעת באשר להשלכות מעשיו, הקשרים השוליים שניהל ומצבו הכלכלי הבלתי יציב והקושי להתמודד עמו באופן מקדם תוך התמקדותו בהשגת מעשים מהירים וזמניים לצרכיו. כגורמי סיכוי לשיקום, מנה שירות המבחן את האחריות שמגלה על התנהגותו הבעייתית, נכונותו לערוך שינוי באורח חיו, הכרתו בחשיבות הטיפול בהתמכרותו ובדפוסיו ושיתוף הפעולה שמגלה בטיפול.

שירות המבחן הגיש מעת לעת תסקירים משלימים בהם דווח על התקדמותו של הנאשם בטיפול ושיתוף הפעולה מצדו עם גורמי הטיפול בקהילה הטיפולית. בתסקיר המסכם דווח כי הנאשם עבר סיים את הטיפול בקהילה וביום 3.10.19 עבר להמשך טיפול בהוסטל. סיכום הטיפול בקהילה הטיפולית תיאר כי על אף קשיים מסוימים שעלו בהתנהלותו, הנאשם היה מטופל חיובי, בעל מוטיבציה ללמוד ולהפיק תועלת מהכלים הטיפולים, ביטא אחריות למעשיו ומבקש לערוך שינוי באורח חיו ההתמכרותי והשולי. במסגרת ההוסטל הנאשם שולב בעבודה, השתלב ללא קשיים חריגים בהוסטל ולקח חלק פעיל בהתנהלות היומיומית, עומד במטלות הטיפוליות ומשתף פעולה. הנאשם תאר את התהליך הטיפולי

כמשמעותי עבורו, אשר סייע לו לעבוד על דפוסים בעייתיים שהפנים, כשכיום מכיר יותר במצבי סיכון עבורו ומשקיע מאמצים לשמר את השינוי שערך. הנאשם ביטא חשש מפני תוצאות ההליך המשפטי ומכך שתוטל עליו ענישה שתקטע את תהליך השיקום.

נוכח שיתוף הפעולה המתמשך מצדו של הנאשם בתהליך הטיפול, נטילת האחריות מצדו על ביצוע העבירות והבעת חרטה, ממליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה לשם מעקב אחר המשך הטיפול בהוסטל וסיוע בהשתלבות במסגרת טיפולית המשכית בעיר מגוריו. כמו כן **ממליץ שירות המבחן על עונש של עבודות שירות.**

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד עינת בניטה, לנאשם עבר פלילי הכולל ארבע הרשעות בעבירות סמים. אף שאין קשורות לייבוא סמים, מדובר בעבר פלילי רלוונטי. לנאשם ניתנו בעבר הזדמנויות, כשהרשעתו האחרונה הוארך עונש מאסר מותנה בשנה נוספת. כיום לא תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה. בעניינו הוגשו ארבעה תסקירי שירות המבחן המלמדים על תהליך חיובי שעבר הנאשם. מתחם העונש בעבירות ייבוא סמים כשמדובר בכמויות כאלה ובשני סוגי סמים מאוד מסוכנים נע בין 5.5 ועד ל-9 שנות מאסר בפועל. המאשימה עתרה לעונש בתחתית המתחם, כשהיא מאזנת בעתירתה את התהליך המתואר בתסקירי שירות המבחן. המאשימה אינה סבורה שמדובר בהליך חריג ויוצא דופן המאפשר חריגה ממתחם העונש. הערך המוגן שנפגע בעבירה הוא פגיעה קשה במשתמשים בסמים, שכמות כזו של סמים הייתה מגיעה אליהם. קביעת המתחם קשורה במקרה זה לסוגי הסמים ולכמותם. הנאשם טס לחו"ל, הוא המתכנן, הדומיננטי והיוזם. אין מקום לראות בהליך השיקומי הסטנדרטי שעבר הנאשם כחריג. לנאשם אין נסיבות חריגות מיוחדות. הוא אב לשני ילדים צעירים, שלאורך השנים לא הצליח להתמודד עם מסגרות או למצוא יציבות בעבודה. ביצע עבירות בין השנים 2007-2014, לא שיתף פעולה אז עם שירות המבחן. כיום הוא הבין שהוא צריך לשנות את דפוסי ושכיום אין מדובר בהרשעה שתסתיים בלא כלום. בחודש אוגוסט '18 הנאשם נכנס לקהילה הטיפולית "אילנות" וטופל במשך 15 חודשים. בהתחלה היו לו קשיי הסתגלות וזה ברור ומובן. לאחר מכן התסקירים ציינו בכותרות שיש לו מוטיבציה ושהוא משתף פעולה, אולם אין ממש מידע על משמעות הדברים. אין מקום לקבל את המלצת שירות המבחן לעבודות שירות, אלא ניתן למקמו ברף התחתון של מתחם העונש לצד ענישה נלווית.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד שילה דורפמן, לנאשם ארבע הרשעות קודמות בגין החזקת סם לצריכה עצמית, מה שמלמד שהנאשם היה מכור לסמים לאורך שנים, ולא הצליח להיגמל ולהחזיק מעמד במקומות עבודה, כמו גם לתחזק את עצמו מבחינה כלכלית. אין מדובר בעבר פלילי רלוונטי. העבירה האחרונה היא משנת 2014 וכולן בגין החזקה לשימוש עצמי. בשל היותו מבולבל ולא מצליח, הוא פנה לביצוע העבירה. המאשימה מתעלמת מנסיבותיו המיוחדות של התיק. עם מעצרו של הנאשם, כשהתגלה כי הוא נושא בכליו כמות של סמים, מיד ומבלי להיוועץ בעו"ד, הנאשם החליט לשתף פעולה עם המשטרה, באופן כזה שהוא ביים יחד עם קציני הימ"מ את קבלת הסם ואת מסירת הסם למי שאמור לקחת ממנו את הסם. הנאשם כתב הודעה כפי שהורה לו קצין הימ"מ, והיו חקירות של מעורבים נוספים שלא הבשילו לכדי כתב אישום. אין מחלוקת על כך שהנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם המשטרה כבר בחקירה הראשונה ומבלי שביקש להיוועץ בעו"ד. יש לתת לכך משקל בקביעת גבולות המתחם, וכן לתת משקל להשפעתו של אחר על הנאשם בביצוע העבירה. התנהלותו של נאשם

שמבצע עבירה עם נאשמים אחרים, ולאחר מכן מביים שיחה כששטר מכתב לו מה לכתוב, הופכת אותו למעין "סוכן סמוי". מצב זה משפיע באופן ניכר גם על קביעת מתחם העונש. טענת המאשימה כי הנאשם הוא היוזם ומצוי בקרבת מעגל האנשים שמפיצים את הסם, אינה נכונה. הנאשם הוא בלדר, שאינו קשור כלל להפצת הסם. הוא מסייע לבעלי המאה להביא את הסם ולהפיצו באמצעות אחרים. הנאשם אינו יוזם העבירה. המאשימה לא ערערה על החלטות השחרור שניתנו בעניינו ועל שילובו בקהילה טיפולית. מלכתחילה היה ברור שמדובר בנרקומן שחיפש כסף קל ונעדר דפוסים עברייניים. מדובר באדם שמעולם לא התעסק בפשיעה, מעבר לכך שעישן סמים. יש לחרוג ממתחם העונש משיקולי שיקום. הנאשם שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני וחש שהוא זקוק לטיפול, ולכן הגיע לטיפול בקהילה. הנאשם טופל במשך 15 חודשים בקהילה הטיפולית "אילנות", כשהוא מנותק מקשר עם הסביבה. הוא לא הפר תנאים בזמן שהייתו בקהילה הטיפולית, ומדובר בהליך מאוד יוצא דופן ושראוי לחרוג בגינו ממתחם העונש. תסקיר שירות המבחן מלמד על הכרה בעומק ההתמכרות, מוכנות לשאת בתוצאות מעשיו גם היום. לאור המאמץ הכביר שאותו השקיע הנאשם, לאחר שנגמל מסמים וסוף סוף בגיל 40 מקבל משכורת ומביא פרנסה לילדיו הצעירים, אין מקום כיום להשמתו בכלא למשך 5 שנים וחצי. האינטרס הציבורי מורה לנו במקרה הספציפי הזה, במיוחד לאור עברו של הנאשם, לקבל את המלצות שירות המבחן והטיל על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות כדי שלא לקטוע את הליך השיקום, וכן צו מבחן ועונש צופה פני עתיד.

7. הנאשם טען כי בעת ביצוע העבירה לא הבין את חומרת מעשיו ואת משמעות הפגיעה במשתמשים בסמים. כיום, לאחר שעבר תהליך ארוך, הוא מבין את חומרת המעשים ושמישהו עלול היה להיפגע מכך באופן בלתי הפיך. למד את הלקח, וילדי הקטנים חשובים לו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

9. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הוא הגנה על הציבור מפני הנזקים הנלווים לשימוש בסמים מסוכנים. נזקי הסמים כוללים נזקים ישירים למכורים לסמים, אשר פעמים רבות נופלים כנטל על החברה, ונזקים עקיפים שנגרמים כתוצאה מביצוע עבירות על ידי המכורים לסמים בין היתר כדי לממן את רכישתם.

רבות נכתב על אודות נזקי הסמים והעבירות הנלוות לייבוא הסמים. בית המשפט העליון חזר והדגיש את החומרה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם, לרבות כלפי בלדרי סמים אשר אינם ניצבים בראש ההיררכיה, ואשר מתפתים להצעות מפתות לרווחים קלים. מערכת הפצת הסמים נסמכת בחלקה על בלדרים אשר מייבאים את הסמים לישראל, ואותם בלדרים מהווים חוליה משמעותית בייבוא הסמים לישראל. לפיכך, אין מנוס אלא להחמיר גם בעונשם של הבלדרים כדי להיאבק בתופעת יבוא הסמים הקשים לישראל.

בית המשפט העליון קבע את הדברים הבאים בעניין מדיניות הענישה בעבירות יבוא סמים באמצעות בלדרים בע"פ 7044/11 **עבד נ' מדינת ישראל** (17.6.12):

"על בתי המשפט לנקוט במדיניות ענישה משמעותית כלפי כל המעורבים בשרשרת הפצת הסמים, שכן רק בדרך זו ניתן יהיה לפעול למיגור התופעה. על אף העובדה כי המערערים שימשו כבלדרים, ולא עמדו בראש שרשרת הפצת הסם - הרי שהשיטה העומדת במרכז התופעה נשענת, במידה רבה, על נכונותם של המערערים ושכמותם לבצע את העבירות האמורות... יבוא הסמים לתחומי המדינה

מחייב הרתעה אפקטיבית של כלל השותפים למבצעי ההברחה, המודעים לחומרת העבירות הכרוכות במכלול, וזאת באמצעות ענישה משמעותית שתאין את כדאיות ביצוע המעשים האסורים".

10. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף גבוה יחסית, נוכח סוגי הסמים (קוקאין ו-MDMA) שהם סמים "קשים" ולנוכח הכמות המשמעותית (מעל ל-8 ק"ג בסך הכל).

בית המשפט העליון עמד רבות על חומרת עבירות ייבוא סמים ובפרט סם מסוג קוקאין בעניין זה ראו ע"פ 4008/11 **גוארדיה נ' מדינת ישראל** (6.3.12) :

"פגיעתם של הסמים המסוכנים היא קשה ונרחבת ביחידים ובציבור, ושומה לעשות ככל הניתן במסגרת המאבק בנגע הסמים. סם הקוקאין הוא מן המסוכנים שבסמים... ענישה מחמירה וכואבת היא הכרח בלתי יגונה".

11. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שהנאשם נחת בנמל התעופה בן גוריון והביא עמו בבטנה נסתרת במזוודתו מעל ל-8 ק"ג של סמים מסוג קוקאין ו-MDMA. הנאשם ביצע את העבירה בעצמו ואין אינדיקציה לכך שהנאשם הושפע מאדם אחר כלשהו בביצוע העבירה. בעניין זה, אף בהנחה שהנאשם שימש כבלדר בלבד, יש לתת את הדעת לכך שבתיקים בסוג זה של ייבוא סמים לישראל, חלקם של הבלדרים הוא משמעותי והם מהווים חוליה חיונית בשרשרת. הנזק שהיה צפוי להיגרם מהעבירה הוא רב, לנוכח סוג הסמים וכמותם המשמעותית העומדת על **כ-8 ק"ג (1.01 ק"ג סם מסוג קוקאין וכ-7.2 ק"ג סם מסוג MDMA)**. אלמלא הסם היה נתפס על ידי המשטרה, הרי שהיה נכנס לישראל ומופץ ברחובותיה, ובכך היה נגרם נזק רב למשתמשים בסמים, וכן לציבור הרחב, הואיל וסמים מסוגים אלה הם מחוללי פשיעה. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה הן בצע כסף וניסיון להשיג רווח כספי מהיר.

12. בכל הנוגע לשיקולים המרכזיים שיש לשקול בעבירות של ייבוא סמים לישראל, יפים דברי כב' השופט נ' הנדל בע"פ 6548/17 **לבדב נ' מדינת ישראל** (30.1.18):

"כמובן, יש מקום לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות של המערער לקולא, אך הדגש בגזירת העונש בנסיבות העניין יושם על המעשה. עבירות הסמים הפכו לפגע ופשו בכל פינה בחברה, תוך חציית קבוצות באוכלוסייה. המחיר כבד לכולם. בית המשפט חייב לתרום את חלקו למיגור תופעה זו. בבואו של בית המשפט לגזור את עונשו של עבריין סמים, עליו לתת את הדעת לפרטי העבירה, לרבות סוג הסם, כמות הסם ותפקיד הנאשם המסוים כחוליה בשרשרת הפצת הסם".

13. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל לתקופות ממושכות כמפורט להלן:

א. בע"פ 10101/17 **טאקץ נ' מדינת ישראל** (23.4.18) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו (לאחר ניהול הוכחות) בביצוע עבירה של ייבוא סם מסוכן. הנאשם, אזרח אוקראינה, טס ארצה כשהוא נושא בתוך מזוודתו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של **6.15 ק"ג**. נקבע **מתחם עונש אשר נע בין 5.5 ל-9 שנות מאסר**. נאשם ללא עבר פלילי. הנאשם נידון **לעונש מאסר בן 6 שנים ו-6 חודשים**.

ב. בע"פ 1256/18 **זאודי נ' מדינת ישראל** (7.6.18), בית המשפט העליון הקל בעונשו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של ייבוא סם מסוכן. הנאשם טס והביא עמו מזוודה ובה

סם מסוג קוקאין במשקל של 7 ק"ג. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 5.5 ל-8.5 שנות מאסר** והשית עליו עונש של 6.5 שנות מאסר והפעיל עונש מאסר מותנה במצטבר, כך שירצה 7 שנות מאסר. בית המשפט העליון קיבל באופן חלקי את ערעור הנאשם ובהסכמת הצדדים קבע את עונשו ל-6 שנות מאסר **בפועל** וחפית המאסר המותנה.

ג. בע"פ 10635/08 **נעים נ' מדינת ישראל** (13.12.10), דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של ייבוא סם וניסיון להחזקת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם קשר עם אחרים קשר לייבוא סם מסוג MDMA לישראל באמצעות משלוח בדואר. לשם כך מסר לאחרים את כתובתו של בן דודו שהיה קטין באותה עת בכוונה לקבלת את משלוח הסם לידי. חבילה ובה **24,738 טבליות** סם מסוג MDMA הגיעה לבית הדואר והנאשם הגיע לבית הדואר כדי לקבלה לידי. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם עונש של 6 שנות **מאסר בפועל**.

ד. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 42761-01-18 **מדינת ישראל נ' המלי** (28.5.19), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של ייבוא סם מסוכן. הנאשם טס לפרנקפורט, קיבל מאדם אחר שתי מזוודות בעלות תחתית כפולה בהן הוטמנו 9 ק"ג סם מסוג קוקאין ו-959 גרם סם מסוג MDMA. הנאשם שב לישראל בטיסה עם המזוודות בהן הסם. הנאשם ריצה בעברו עונש מאסר בארה"ב בעבירות סמים. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 5.5 ל-8.5 שנות מאסר בפועל** והשית על הנאשם, עונש של 6 שנים ו-3 חודשי **מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ה. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 47209-08-17 **מדינת ישראל נ' ידען** (6.2.18), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של ייבוא סם מסוכן. הנאשם הגיע לישראל בטיסה ובידו מזוודה ובה **29,198 טבליות** סם מסוג MDMA. לחובת הנאשם הרשעה קודמת שבגינה ריצה עונש מאסר, שלא בתחום הסמים. בית המשפט השית על הנאשם עונש, עליו הוסכם בין הצדדים בהסדר טיעון, של 58 חודשי **מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ו. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 19902-12-16 **מדינת ישראל נ' ואזנה** (16.10.17), הורשע על פי הודאתו נאשם בעבירת ייבוא סם מסוכן. הנאשם טס לישראל מפרנקפורט ונחת בנתב"ג כשהוא נושא מזוודה ובה סם מסוג קוקאין במשקל כולל של **6.175 ק"ג**. עברו הפלילי קל יחסית ואינו בעבירות סמים. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 4.5 ל-7.5 שנות מאסר** והשית על הנאשם עונש של 57 חודשי **מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ז. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 58966-01-18 **מדינת ישראל נ' צציק** (22.11.18), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של ייבוא סם מסוכן. הנאשם טס מישראל לאודסה ושב ארצה כשהוא נושא עמו מזוודה ובה סם מסוג MDMA במשקל של **9.28 ק"ג** (30,338 טבליות). נאשם ללא עבר פלילי. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 54 ל-90 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם הושת עונש של 54 חודשי **מאסר בפועל**.

ח. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 4415-02-18 **מדינת ישראל נ' אסולין** (31.1.19), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של ייבוא סם מסוכן, קשירת קשר לפשע והחזקת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם קשר עם אחר קשר לייבוא סם מסוכן לישראל, הזמין חבילה ובה סמים מסוג MDMA באמצעות הדואר לכתובתו של אחר. חבילת הסמים התקבלה בבית הדואר ובה 24,975 טבליות

סם במשקל כולל של כ-10 ק"ג, והנאשם קיבלה לידי. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 54 ל-90 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, עונש של **54 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית. הנאשם הגיש ערעור לבית המשפט העליון ואולם טרם ניתן פסק דין בערעור.

ט. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 29529-07-16 **מדינת ישראל נ' דשוק** (26.2.17), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של ייבוא סם לישראל. הנאשם הגיע לישראל בטיסה כאשר במזוודתו **20,613 טבליות MDMA במשקל של 6.5 ק"ג**. לחובתו הרשעה קודמת ישנה, שלא ריצה מאסר בגינה. בית המשפט השית על הנאשם במסגרת הסדר טיעון, לאחר הליך גישור, עונש של **54 חודשי מאסר בפועל**.

י. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 8923-02-16 **מדינת ישראל נ' מזרחי** (30.11.16), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של ייבוא סם והחזקת סם. הנאשם הגיע לישראל בטיסה מבריסל כאשר במזוודתו **17,949 טבליות סם מסוג MDMA**. עברו הפלילי של הנאשם אינו מהעת האחרונה. בית המשפט השית על הנאשם עונש, בהתאם להסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים של **54 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם הוא החל מ-4.5 ועד ל-7.5 שנות מאסר בפועל**.

חריגה מהמתחם משיקולי שיקום

15. כידוע, בית המשפט רשאי לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. בית המשפט העליון נדרש בהרחבה לשאלה באילו מקרים יש לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום בע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** (18.4.18). כך קבעה כב' השופטת דפנה ברק ארז בדעת הרוב:

"באילו נסיבות יכיר בית המשפט בקיומו של סיכוי של ממש לשיקום באופן שיצדיק חריגה ממתחם העונש? עד כה לא ניתנה בפסיקה תשובה מחייבת וכוללת לשאלה זו, ומטבע הדברים יש להתחשב בכל מקרה על נסיבותיו... במקרים קודמים שבהם נדרש בית המשפט להעריך את סיכויי השיקום במסגרת סעיף 40 לחוק העונשין הובאו בחשבון, בין היתר, השיקולים המרכזיים הבאים: **המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה...** חשוב להבהיר: אין מדובר ברשימה ממצה של שיקולים, והתקיימותו של שיקול זה או אחר אינה מצדיקה בהכרח חריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום... עם זאת, ומבלי לקבוע מסמרות, ניתן לציין ששילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40ד(א). דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי."

16. יישום המבחנים האמורים לנסיבות המקרה דנן מעלה כי אכן קיים סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם ורמת הסיכון להישנות ביצוע עבירות פחתה באופן ניכר בעקבות כך. כידוע, סעיף 40 ד' בחוק העונשין,

אינו דורש בהכרח קביעה שהנאשם "השתקם", אלא די בכך ש"יש סיכוי של ממש שישתקם", כדי לחרוג ממתחם העונש ההולם. במקרה דנן, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, מדובר בנאשם, שמגיל צעיר צרך סמים מסוגים שונים והתקשה בתפקוד תקין במשורי חייו. כמו כן הנאשם קיים קשרים שוליים ופעל בהתאם לדפוסי חשיבה והתנהגות שוליים. נוכח המתואר וקשייו בהתמודדות עם מצבי לחץ, ביצע את העבירה. בחודש אוגוסט 18' השתלב הנאשם בקהילה הטיפולית "אילנות", שיתף פעולה בטיפול תוך שעשה שימוש בכלים שרכש במסגרת הטיפול וגילה מוטיבציה ללמוד ולהפיק תועלת מהכלים הטיפוליים. הנאשם ביטא אחריות למעשיו והוערך שהוא מעוניין לשנות את אורח חייו השולי וההתמכרותי. הנאשם שהה בקהילת "אילנות" כ-15 חודשים, וסיים בהצלחה את הטיפול בקהילה. לאחר מכן, בחודש אוקטובר 19' הנאשם השתלב בטיפול המשך בהוסטל וגם במסגרת זו משתף פעולה וכן השתלב במסגרת תעסוקתית. בימים אלה צפוי לסיים את הטיפול בהוסטל. לאחר סיום הטיפול האינטנסיבי המתואר ושיתוף הפעולה המתמשך מצדו גם נטילת אחריות על העבירה והחרטה שביטא, התרשם שירות המבחן כי יש מקום לסיים את ההליך המשפטי בענישה שיקומית והמליץ על העמדתו של הנאשם בצו מבחן למשך שנה לצד מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה.

בנסיבות אלה, על פי הוראות סעיף 40 ד' בחוק, המסקנה היא שיש סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם, באופן אשר מצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.

17. משנקבע כי קיימת הצדקה לחריגה לקולה ממתחם העונש ההולם, יש להמשיך ולבחון האם יש לגזור על הנאשם עונש "על פי שיקולי שיקומו" בלבד כלשון סעיף 40 ד' בחוק, קרי: להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות השירות, מתוך הכרה בכך ששיקומו של הנאשם מהווה אף אינטרס ציבורי, או שמא יש לאזן בין שיקול השיקום ליתר שיקולי הענישה - לרבות שיקול ההלימה אשר מהווה את שיקול הבכורה מבין שיקולי הענישה, ושיקול ההרתעה - באופן שיטל על הנאשם עונש מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סורג ובריח, שהוא נמוך מהרף התחתון של המתחם. בהקשר זה יש לתת את הדעת לכך שבעבירות של "יבוא סמים לישראל, ובפרט בסמים מסוג MDMA וקוקאין ובכמויות משמעותיות, עבירות שהן קשות לאיתור ותפיסה, ורווח כלכלי רב בצדן, קיים צורך להעביר מסר עונשי חד ומרתיע (ראו על אודות מקומו של שיקול השיקום ביחס לעקרון ההלימה בעבירות סמים, בדברי כב' השופט ג' קרא ברע"פ 6041/18 כהן נ' מדינת ישראל [22.10.18])

בפסיקה קיימים מקרים שבהם חרגו בתי המשפט ממתחם העונש ההולם ובכל זאת הטילו עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח. ראו למשל: ע"פ 6720/16 מדינת ישראל נ' פלוני (7.3.17); ע"פ 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל (3.12.15); רע"פ 4795/11 זאיד נ' מדינת ישראל (27.6.11); רע"פ 262/14 נאשף נ' מדינת ישראל (22.1.14); רע"פ 5354/12 קובר נ' מדינת ישראל (12.7.12) ות"פ (מח' ים) 26620-12-16 מדינת ישראל נ' עמיאל (7.3.19).

לצד זאת פעמים רבות בחרו בתי המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם עד כדי הטלת עונש שירות בעבודות שירות. ראו למשל בע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.18) (קשירת קשר לפשע, סיוע לחטיפה, סיוע לתקיפה הגורמת חבלה של ממש ושיבוש הליכי משפט); בע"פ 779/15 פלוני נ' מדינת ישראל (12.4.15) (שוד באיומי סכין); ע"פ 911/14 פלונית נ' מדינת ישראל (4.11.14) (התעללות בקטין או חסר ישע); ת"פ (מח' מרכז-לוד) 6788-06-16 מדינת ישראל נ' בנעטיה (14.6.18) (יבוא סמים).

לאור האמור לעיל, יש לקבוע את מידת החריגה מהרף התחתון של מתחם העונש אשר במקרה זה נקבע על 4.5 שנות מאסר בפועל. בשקלול הנסיבות במקרה דנן, תוך מתן משקל לשיקולי ההלימה וההרתעה מחד גיסא,

ולאינטרס השיקומי מאידך גיסא, סבורני כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולה באופן ממשי, אך לא עד כדי הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל. ההליך השיקומי שעבר הנאשם הוא אכן ממשי, אך אין המדובר במקרה שבו התהליך השיקומי הוא כה משמעותי אשר יצדיק את הטלת העונש על פי שקולי שיקומו של הנאשם בלבד, תוך נסיגה מוחלטת של שיקולי הענישה האחרים. הנאשם השתלב בטיפול במסגרת קהילת "אילנות" סיים את הטיפול בהצלחה וכיום מטופל במסגרת הוסטל לבוגרי הקהילה וצפוי לסיים את הטיפול בימים אלה. ניתן למצוא קשר בין ביצוע העבירה לבין התמכרותו לסמים הקשורה לקיום קשרים שוליים ולדפוסים שוליים, וסביר להניח כי הטיפול האינטנסיבי שאותו עבר הנאשם בנושא התמכרותו לסמים ודפוסיו ההתמכרותיים והשוליים, הוביל לשיקומו ולהפחתת הסיכון למעורבות נוספת בביצוע עבירות.

לצד האמור, בחינת תסקירי שירות המבחן אשר כוללים אף את חוות דעת גורמי הטיפול בקהילה הטיפולית, אינה מעלה אינדיקציה לשינוי עמוק ומשמעותי בדפוסי חשיבה והתנהגות של הנאשם. כמו כן, ובכך העיקר, יש לקחת בחשבון את חומרת העבירה, ואת העובדה שהרף התחתון של המתחם נקבע על 4.5 שנות מאסר בפועל, באופן שהטלת עונש של תשעה חודשי עבודות שירות תהווה חריגה ניכרת מהרף התחתון של המתחם. בנסיבות אלה, יש מקום לחרוג מהמתחם באופן מידתי ובשים לב לעקרונות הענישה הנוספים, לרבות ההלימה והרתעת הרבים. סבורני כי עונש של עבודות שירות ואף של מאסר קצר בפועל, בנסיבות המקרה דנן, יוביל לפגיעה בלתי מידתית בעקרונות אלה שהם בעלי משקל רב בעבירות של ייבוא סמים לישראל.

יש לציין כי אף במקרים דומים בעבירות של ייבוא סמים בנסיבות דומות, שבהם הייתה הצדקה לחריגה לקולה מהמתחם משיקולי שיקום, על פי רוב החריגה הייתה מידתית בהתאם לנסיבות כל מקרה, אך לא עד כדי הימנעות מעונש מאסר בכליאה ממשי. כך למשל, בע"פ 671/19 **אבוטבול נ' מדינת ישראל** [7.10.19] נדחה ערעורו של נאשם שנקבע לגביו מתחם שבין 4.5 ל-7.5 שנות מאסר, והנאשם נדון ל-50 חודשי מאסר בפועל; בת"פ (מח' מרכז-לוד) 51225-10-17 **מדינת ישראל נ' יעקב** [5.11.19] נקבע מתחם שבין 50 ל-80 חודשי מאסר והנאשם נדון ל-32 חודשי מאסר (גזר הדין אינו חלוט); בת"פ (מח' מרכז-לוד) 22140-04-18 **מדינת ישראל נ' מוסקוביץ** [16.9.19] נקבע מתחם בין 4 ל-7 שנות מאסר, והנאשם נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל; בת"פ (מח' מרכז-לוד) 46786-04-18 **מדינת ישראל נ' יבלנוב** [14.11.19] נקבע מתחם בין 4 ל-6.5 שנות מאסר, והנאשם נדון ל-20 חודשי מאסר.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם בן 40, אב לשני פעוטות, אשר לאורך השנים צרך סמים והתקשה בתפקוד במשורי חייו השונים. לצד זאת, הוא עבד באופן קבוע בתחומים שונים. מובן שהשתת עונש מאסר ממושך תקשה על הנאשם בהיותו לראשונה במאסר וכן תקשה על בני משפחתו ובפרט לנוכח היותו אב לילדים צעירים ולאור מצבה הכלכלי המורכב של המשפחה. הנאשם הודה ונטל אחריות לביצוע העבירה כבר בשלב מוקדם. הנאשם אף סייע לרשויות אכיפת החוק, לאחר שנעצר, בהתחקות אחר מעורבים נוספים ופעל בהתאם להנחיית המשטרה. הנאשם השתלב בטיפול גמילה בקהילה הטיפולית "אילנות" וסיים את הטיפול בהצלחה וכיום נמצא בשלבי סיום טיפול ההמשך בהוסטל המיועד לבוגרי הקהילה הטיפולית. לנאשם עבר פלילי הכולל ארבע הרשעות בין השנים 2007-2014 בגין ביצוע עבירות של החזקת סם לצריכה עצמית.

כמו כן נתתי דעתי לתקופה המעצר בת החודשיים שבה שהה הנאשם, לתקופה שבה שהה בפיקוח אלקטרוני

בטרם השתלב בקהילה, ולחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה שבוצעה בחודש מרץ 2018.

19. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שעבירות של ייבוא סמים לישראל, המבוצעות גם על ידי אנשים נורמטיביים המשמשים כבלדרים, הן עבירות שכיחות, אשר יש להיאבק בהן באמצעות ענישה מוחשית, במסגרת המאבק הכולל בנגע הסמים.
20. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל, תוך חריגה ממשית לקולה מהרף התחתון של המתחם, אך לא עד כדי עבודות שירות. זאת לצד עונש מאסר מותנה. כמו כן הואיל ומדובר בעבירה שבוצעה למטרה כלכלית, סבורני כי יש להשית על הנאשם אף קנס כספי משמעותי, תוך התחשבות בתקופת המאסר שנגזרת עליו ובמצבו הכלכלי.

סוף דבר

21. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **28 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו מיום 14.3.18 עד 3.5.18.
- הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 19.1.20 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת סמים מסוג פשע.
- ג. קנס כספי בסך של 15,000 ₪ או 150 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.7.21. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, א' טבת תש"פ, 29 דצמבר 2019, בנוכחות הצדדים.